

Brieven v a n d e o v e r k a n t

van vrijheid, liefde en transformatie

O s h o

Wat is dit 'ik'?

Ik ben juist teruggekeerd van een wandeling in de zon. Wat voelt de warme zonneschijn van de winter plezierig! De zon is nog niet lang op en zijn stralen worden langzaam warmer.

Een man was met me meegegaan. Ik zweeg de hele weg, maar hij bleef maar praten. Terwijl ik luisterde, viel het mij op hoe vaak we het woord 'ik' gebruiken.

Alles houdt verband met het centrum van dit 'ik'.

Na de geboorte is waarschijnlijk het bewustzijn van het 'ik' het allereerste dat ontstaat, en bij de dood het laatste dat weggaat.

Tussen deze twee punten ligt de uitbreiding van datzelfde 'ik'.

Hoe vertrouwd is dit 'ik' en toch ook zo onbekend! Er is geen mysterieuzer woord in de menselijke taal dan dit. Het leven gaat voorbij, maar het mysterie van het 'ik' wordt zelden ontdekt.

Wat is dit 'ik'? Het is trouwens niet mogelijk het te ontkennen – zelfs bij ontkenning is het aanwezig. Zelfs bij het zeggen 'ik ben niet', is het erbij. In de menselijke verwerkelijking is dit 'ik' de meest zekere, beslissende en onbetwifelbare entiteit.

'Ik ben' – dit bewustzijn is er, maar wie ik ben is niet een aangeboren weten. Dit te weten is enkel mogelijk door spirituele inspanning. Alle spirituele streven is het streven dit 'ik' te kennen. Alle religies, alle filosofieën zijn antwoorden op deze enkele vraag.

'Wie ben ik?' - deze vraag moet iedereen aan zichzelf stellen. Laat al het andere vallen en alleen deze vraag overblijven. Laat alleen deze vraag blijven weerklinken in je hele wezen, zodat deze vraag neerdaalt in het onbewuste deel van de mind.

Als de vraag meer naar binnen gaat, beginnen de oppervlakkige identificaties te verdwijnen. Het begint met te zien dat ik niet het lichaam ben. Het begint met te zien dat ik niet het denken ben. Het begint met te zien dat ik degene ben die alles ziet – ik ben degene die ziet, ik ben de getuige. Deze ervaring wordt de realisatie van de ware natuur van het 'ik'. Het zuivere, verlichte, getuige-zijnde bewustzijn wordt onthuld met het ontstaan van deze ware kennis. De deur tot het geheim van het leven gaat open.

Met het bekend raken met onszelf, worden we bekend met het hele geheim van het universum. Kennis van het 'ik' wordt kennis van goddelijkheid.

Daarom zeg ik dat dit 'ik' zo kostbaar is. Afdalen naar zijn uiterste diepte is de realisatie van alles.

De herkenning van de gastheer

Ik zit in een hut. Door de gaten in het rieten dak valt zonlicht in ronde vlekjes op de grond. Stofdeeltjes zweven zichtbaar in de lichtstraal. Ze zijn geen deel van het licht, ze hebben het licht onzuiver gemaakt. Ze kunnen het licht zelfs niet raken omdat ze in alle opzichten verschillend en elkaar vreemd zijn, maar door hen wordt het licht als onzuiver gezien. Het licht is nog steeds het licht, er is geen verandering in zijn eigen aard, maar zijn uiterlijke verschijning is onzuiver geworden. Vanwege deze vreemde uiterlijkheden heeft de gastheer zelf ook een andere verschijning gekregen.

Een soortgelijk iets is er met de ziel van de mens gebeurd. Daar zijn ook veel stofdeeltjes gasten geworden, en de ware aard van de mens wordt door hen bedekt. Het is alsof in de menigte van gasten de gastheer niet meer te vinden is – iets dergelijks is er gebeurd.

Maar voor hen die de zin van het leven willen weten en de waarheid willen vinden, is het noodzakelijk om in de massa's gasten die ene te herkennen die niet een gast, maar de gastheer is. Zonder deze gastheer te kennen is het leven net een slaapwandelen. Waakzaamheid begint met het herkennen van de gastheer. Die herkenning is zelfverwerkelijking. Door die herkenning word je bekend met dat wat eeuwig is, zuiver, de boeddha-natuur.

Het licht wordt niet onzuiver door de stofdeeltjes, ook de ziel niet.
het licht wordt mat, de ziel wordt vergeten.

Wat voor soort stofdeeltjes zijn er op het licht van de ziel? Alles wat er van buiten in mij is gekomen is dat stof. Wat anders in mij is dan dit, is mijn boeddha-natuur. Alles wat verkregen en verzameld is door de zintuigen is stof.

Wat is er in mij dat niet door de zintuigen is verkregen? Vorm, smaak, reuk, aanraking, geluid - wat is er los hiervan nog in mij? Dat wat niet door de zintuigen is verkregen, is waarheid, bewustzijn. Het is niet door de zintuigen gekomen, het is veeleer erachter gelegen.

Dit bewustzijn alleen is mijn ware natuur. Al het andere is vreemd, stof. Dit alleen is de gastheer

– en de rest zijn gasten. Dit bewustzijn alleen moet gekend en ontsluit worden. Enkel in dit bewustzijn wordt die rijkdom verkregen die onvergankelijk is.

